

Asia: VN/11019/2025

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi maanalaisen verkkoinfrastruktuurin sijaintitiedoista ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Lausunnonantajan lausunto

1. Millaisia taloudellisia, toiminnallisia, yhteiskunnallisia tai muita vaikutuksia tunnistatte? Miten arvioitte uuden toiminta- ja toteutusmallin tai muut edustamallenne taholle aiheutuvat seuraukset?

Liikenne- ja viestintävirasto kiittää mahdollisuudesta lausua ja lausuu Liikenne- ja viestintäministeriön lausuntopyynnössä esitettyihin kysymyksiin seuraavasti:

Hallituksen esityksessä verkkotietokyselyiden tekemiseksi ehdotettu toimintamalli muuttaa merkittävästi verkkoinfrastruktuurin sijainnin selvittämistä koskevia velvoitteita nykytilaan verrattuna. Liikenne- ja viestintävirasto katsoo, että ehdotettu verkkoinfrastruktuurin sijaintitietojen luovutusvelvoitteiden laajentaminen kaikkia verkkotoimijoita koskevaksi velvoitteeksi on perusteltua lainsäädännöllä tavoiteltavien hyötyjen saavuttamiseksi. Ehdotettu sääntelykehys on kokonaisuutena arvioiden merkittävä parannus verkkoinfrastruktuurin yhteisrakentamisesta ja -käytöstä annettuun lakiin verrattuna, koska se sisältää konkreettisesti niin verkkotoimijoita kuin sijaintiselvitysten tekijöitä koskevat selkeät velvoitteet sekä tarjoaa Liikenne- ja viestintävirastolle selkeän ja kattavan sääntelykehikon yhden luukun periaatteeseen nojaavan toimintamallin mukaisen palvelun toteuttamiseksi ja hallituksen esityksessä ehdotetun sääntelyn noudattamisen valvomiseksi.

Yhteiskunnallisesti merkittävin yksittäinen muutos ehdotetussa lainsäädännössä on verkkotietokyselyn tekemisen edellyttäminen ennen maan- tai vesistörakennustyöhön tai muuhun maan alle ulottuvaan työhön ryhtymistä Liikenne- ja viestintäviraston ylläpitämän ja hallinnoiman sähköisen tietopisteen kautta. Valinnalla on samalla huomattava vaikutus rakentamisen ja maankäytön suunnittelun prosesseihin Suomessa. Liikenne- ja viestintävirasto katsoo, että tehty linjaus on kannatettava, koska se mahdollistaa valtakunnallisesti yhtenäisen prosessin luomisen, sen jatkuvan kehittämisen sekä kaikkia sijaintiselvitysprosessiin osallistuvia sidosryhmiä koskevan viranomaisvalvonnan sekä uudistuksella tavoiteltujen hyötyjen mittaamisen ja seurannan. Lainsäädännössä linjattavien verkkotietokyselyn tekemisen määräajoista säädettäessä tulisi ottaa huomioon erityisesti kaivuuryitysten ja muiden rakennusalan toimijoiden näkemykset ja suhteuttaa

ne toisaalta valvovan viranomaisen mahdollisuuksiin valvoa verkkotoimijoiden verkkotietovastausten toimittamista realistisesti siten, että kaivutoiminnalle aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa.

Ehdotetun lainsäädännön merkittävänä yhteiskunnallisina hyötyinä ovat kaivuvahinkojen vähentymisen myötä saavutettavat vähentyneet häiriöt verkkoinfrastruktuurin käyttäjille sekä verkkoinfrastruktuurin korjauskustannusten merkittävä vähentyminen. Myös maankäytön suunnittelu helpottuu tulevaisuudessa, koska verkkotiedot ovat dokumentoitu riittävällä tarkkuudella ja niiden luovuttamisperusteet muun muassa suunnittelutarkoitukseen olisivat jatkossa selkeästi säädetty lainsäädännössä. Liikenne- ja viestintäviraston näkemyksen mukaan ehdotetun lainsäädännön myötä sääntelyn kohteena oleville tahoille aiheutuvat kustannukset ovat perusteltavissa lainsäädännöllä tavoiteltavien ja saavutettavissa olevien hyötyjen näkökulmasta.

Liikenne- ja viestintävirastolle sääntelystä aiheutuvat sähköisen tietopisteen tietojärjestelmän toteuttamisesta ja ylläpitämisestä aiheutuvat investointi- ja ylläpito- sekä henkilöstökustannukset ovat pääosin kuvattu ja arvioitu kattavasti hallituksen esityksessä.

Liikenne- ja viestintävirasto katsoo, että lakiehdotuksen 24 §:ään sisältyvät verkkotietojen käsittelyn kokonaisturvallisuutta parantavat turvallisuusselvitysten teettämistä koskevat velvoitteet ovat kannatettavia. Lainsäädännöstä tulisi kuitenkin käydä selkeästi ilmi kuka turvallisuusselvityksen tekemisestä vastaa ja minkälaisia seuraamuksia velvoitteen rikkomisesta näille tahoille voi seurata. Lainsäädännössä tulisi selkeästi myös todeta, että Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus saada suojelupoliisilta tarvittavat tiedot tämän lain nojalla tehdystä turvallisuusselvityksestä valvontansa mahdollistamiseksi.

Kaupunkien ja kuntien ylläpitämien johtotietojärjestelmien tietojen välittäminen sähköisen tietopisteen kautta:

Vuoden 2024 syksyllä keskeytettyä Sijaintitietopalvelun aikaisempaa toteutusta valmisteltaessa suuret kaupungit ja kunnat esittivät Liikenne- ja viestintävirastolle huolensa Sijaintitietopalvelun hyödynnettävyydestä, koska palvelu ei sisältänyt maanalaisten kaupunki-infrastruktuurin tietoja, jotka löytyvät kaupunkien johtotietojärjestelmistä. Kyseisillä tiedoilla tarkoitetaan muun muassa erilaisten maanalaisten tunnelirakenteiden tietoja. Liikenne- ja viestintävirasto katsoo, että muuttamalla aikaisemman toteutuksen yhteydessä laadittua tietomallia, olisi edellä mainittujen tietojen vastaanottaminen tai välittäminen sähköiseen tietopisteeseen tai sen kautta mahdollista. Myös näiden tietojen toimittamisen edellyttäminen sähköisen tietopisteen kautta helpottaisi maanrakennusta harjoittavien yritysten toimintaa. Mikäli tiedot katsottaisiin perustelluksi ottaa palvelun piiriin, olisi siitä perusteltua säätää laissa.

2. Miten näette uusien toimijoille asetettujen velvoitteiden, kuten esimerkiksi rekisteröintivelvoitteiden, tiedonantovelvoitteiden, turvallisuusvelvoitteiden ja näyttötoimintavelvoitteiden, toimivuuden edustamanne tahon näkökulmasta?

Liikenne- ja viestintävirasto pitää eri toimijoille ehdotettuja rekisteröitymisvelvoitteita sekä muita velvoitteita kannatettavina. Rekisteröitymistä koskevat pykälät mahdollistavat Liikenne- ja viestintävirastolle sähköisen tietopisteen käyttäjien pääsynvalvonnan ja tarjoavat mahdollisuuden puuttua tilanteisiin, joissa muut kuin lainsoveltamisalaan kuuluvat tahot yrittäisivät perusteettomasti saada pääsyä sähköiseen tietopisteeseen. Vastaavasti Liikenne- ja viestintävirasto katsoo, että eri tahoille ehdotetussa lainsäädännössä asetettavat tiedonantovelvoitteet mahdollistavat Liikenne- ja viestintäviraston suorittaman valvonnan.

Liikenne- ja viestintävirasto katsoo, että 28 §:ssä ehdotettua tietoturva vaatimusten määrittämiseen liittyvää sääntelyä tulisi selkiyttää. Toiminnallisten, yhteentoimivuuden ja tietoturvasuhteiden vaatimusten ennakoitavuuden ja selkeyden kannalta ehdotamme, että niitä tarkennettaisiin laissa yleisellä tasolla, sillä luonnoksen maininnat tältä osin sovellettavista laeista jäävät nyt avoimiksi. Myös viraston määräykset perustuisivat laissa säädettäviin vaatimuksiin, joita määräyksillä sitten voitaisiin tarkentaa. Lisäksi virasto ehdottaa harkittavaksi voitaisiinko 39 §:ssä määritetty tarkastusoikeus muokata kyberturvallisuuslain 29 §:n pohjalta, mikä mahdollistaisi kattavammin tarkastusten tekemisen ehdotettuun sääntelyyn verrattuna.

3. Miten 26 §:n verkkotietojärjestelmän luokat toimivat näkökulmastanne ja ovatko esitetyt verkkotietojärjestelmien tietoturva vaatimukset riittävän kattavat?

Luokittelu ja eri vaatimukset eri järjestelmille mahdollistaa riittävän, riskiperusteisen ja oikeasuhtaisen tietoturvasuhteesta huolehtimisen. Näin voidaan asettaa vaatimukset niin, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän taakkaa ja kustannuksia toimijoille. Merkityksellistä on miten kattaviksi ja tiukoiksi vaatimukset eri järjestelmille asetetaan pykälässä mainittuja yleisempiä vaatimuksia täydentävissä, vaatimusten sisältöä tarkemmin kuvaavissa ja täsmentävissä määräyksissä.

Määräyksellä annettavien tiukempien tietoturva vaatimusten näkökulmasta verkkotietojärjestelmien luokkien lukumäärään osalta tulisi kiinnittää erityistä huomiota muun muassa siihen mahdollistaako ehdotettu luokittelu riittävällä tavalla tarkempien vaatimusten asettamisen siten, ettei kohtuuttomia velvoitteita jouduttaisi asettamaan tiettyyn luokkaan sijoitettavalle verkkotietojärjestelmän omistajalle. Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa, että laissa mahdollistettaisiin selkeästi myös tietyn luokan sisällä erilaisten velvoitteiden asettaminen kuhunkin luokkaan kuuluville verkkotietojärjestelmille. Ehdotuksen perusteluina on mahdollistaa erityisesti A ja B luokan tai B ja C luokan välimaastossa olevien verkkotietojärjestelmien velvoitteiden tasapainottaminen ja kohtuullistaminen tarvittaessa.

Liikenne- ja viestintäviraston näkemyksen mukaan vaatimus tietoturvallisuuden arviointilaitosten tekemästä arvioinnista lisää merkittäväällä tavalla kriittisimpien/tärkeimpien verkkotietojärjestelmien, sekä (yleisellä tasolla) verkkotietojen hallinnoinnin tietoturvallisuutta.

Liikenne- ja viestintävirasto pitää hyvänä/tärkeänä, että merkittävimpien verkkotietoja sisältävien tietojärjestelmien osalta edellytettäisiin riippumattoman arviointitoimijan arviointia. Hyödyntämällä tietoturvallisuuden arviointilaitoksia voidaan varmistaa arviointitoimijoiden luotettavuus, yhdenmukaiset ja vertailukelpoiset arvoinnit, sekä myös kyseisten toimijoiden osalta riittävä valvonta. Tietoturvallisuuden arviointilaitosten toiminta on erikseen säänneltyä ja arviointilaitoksia hyödynnetään myös viranomaisten kansallisen turvallisuuden kannalta merkityksellisten turvallisuusluokitellun tiedon käsittelyyn tarkoitettujen tietojärjestelmien arvioinneissa.

4. Miten näette sähköisen tietopisteen rahoituksen ja toimialoilta perittävät maksut nyt ja tulevaisuudessa?

Ottaen huomioon, että sähköisen tietopisteen kautta kulkisi jatkossa merkittävä määrä yhteiskunnan toiminnan kannalta kriittistä tietoa verkkoinfrastruktuurin sijainnista ja verkkotietokyselyt olisi jatkossa tehtävä sähköisessä tietopisteessä ennen kaivutapahtumaa, korostuu tällöin myös sähköisen tietopisteen tietoturva- ja varautumisvaatimukset, jotka kasvattavat tietojärjestelmän ylläpitokustannuksia. Liikenne- ja viestintäviraston näkemyksen mukaan ehdotuksessa kuvatun sähköisen tietopisteen rahoituksen tulisi perustua kustannusvastaavuuden periaatteeseen siten, että järjestelmän ylläpito- ja jatkokehityskustannukset saadaan täysimääräisesti katettua maksuja keräämällä laajasti sähköisen tietopisteen käyttämiseen veloitetuilta tahoilta.

Maksuja voitaisiin periä esimerkiksi verkkotoimijoilta niiden rekisteröityessä palveluun ja sen jälkeen vuosittain. Vastaavasti verkkotietokyselyn tekemisestä perittäisiin maksu verkkotietokyselyiden tekemistä, mikä osaltaan nostaisi kynnystä perusteettomien verkkotietokyselyiden tekemiseen palvelussa.

5. Miten arvioitte verkkotietokyselyn määräajat sekä verkkotoimijalle asetetun määräajan ilmoittaa verkkotietokyselyssä pyydetty tiedot Liikenne- ja viestintäviraston tietopisteeseen?

Liikenne- ja viestintävirasto pitää ehdotettuja määräaikoja riittävinä, mutta erityisesti verkkotietokyselyn tekemiseksi asetettavien enimmäis- ja vähimmäismääräajan määrittämisessä tulisi ottaa huomioon kaivuyrittäjien käytännön tarpeet sekä sovittaa ne mahdollisimman hyvin Liikenne- ja viestintävirastolle lainsäädännössä asetettujen valvontavelvoitteiden kanssa.

6. Miten arvioitte verkkoinfrastruktuurin sijaintitietojen käsittelyn kokonaisturvallisuutta ja uusien turvallisuusvaatimuksien riittävyyttä ja kattavuutta?

Liikenne- ja viestintävirasto pitää ehdotettuja uusia turvallisuusvaatimuksia merkittävänä parannuksena nykytilaan verrattuna. Sääntely parantaa verkkotietojen elinkaaren kokonaisturvallisuutta merkittävästi. Kokonaisturvallisuutta parantavina ehdotuksina nähdään

erityisesti verkkotietokyselyiden tekemisen ohjaaminen ja verkkotietojen välittämisen kanavoiminen viranomaisen ylläpitämään tietojärjestelmään ja sen kautta. Palvelua hallinnoivat ja ylläpitävät henkilöt toimivat virkavastuulla ja ovat turvallisuusselvitettyjä, minkä lisäksi tietojärjestelmän kehittämisessä ja ylläpitämisessä kiinnitetään korostuneesti huomiota sen tietoturvalliseen toteutukseen.

Tällä hetkellä merkittäviä määriä verkkotietoja on kasaantuneena verkkotietojärjestelmiin, joiden tietoturvan todellisesta tasosta ei ole kattavaa käsitystä. Verkkotietojärjestelmien tietoturvan vähimmäistason määrittämällä ehdotetulla tavalla vähennetään tietomurtoja ja muita kyberturvallisuutta vaarantavia tapahtumien todennäköisyyttä, mikä parantaa kokonaisturvallisuutta. Vastaavasti verkkotietoihin pääsyn saavilta henkilöiltä edellytetyt turvallisuusselvitykset ja salassapitoa koskevat velvoitteet sekä palvelun kautta saatujen verkkotietojen tuhoaminen niitä koskevan tarpeen päätyttyä vähentävät riskiä siitä, että verkkotiedot päätyvät vihamielisille tahoille. Kokonaisuutena arvioiden verkkotietojen hallinnointiin ja käsittelyyn liittyvien uhkien näkökulmasta esityksessä on säännelty kattavasti kokonaisturvallisuutta parantavia ehdotuksia.

Liikenne- ja viestintävirasto pitää kannatettavina hallituksen esityksessä ehdotettua ilmoitusvelvollisuutta tietojärjestelmiin ja tietoverkkoihin kohdistuvasta tietoturvallisuuteen liittyvästä häiriöstä (32 §), sekä mahdollisuudesta velvoittaa turvallisuusauditoinnin tekemiseen (33 §), joiden avulla pystytään minimoimaan uhkia ja vahinkoja, sekä tarvittaessa reagoimaan mahdollisiin poikkeamiin ja häiriöihin. Ehdotettujen pykälien perusteella toimijoilta edellytetään jatkuvaa, tietojärjestelmien koko elinkaaren aikaista tietoturvasta huolehtimista.

Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa verkkotietojärjestelmien palvelimien sijaintia koskevan rajoituksen säätämistä lakiin. Verkkotietojärjestelmien palvelemien sijainnilla voi olla ratkaiseva merkitys niillä olevien tietojen suojaamisen näkökulmasta. Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaakin, että lainsäädännöllä asetettaisiin vaatimus verkkotietojärjestelmien palvelimien sijoittamisesta Suomeen. Vaatimus parantaisi verkkotietojen hallinnoimisen kokonaisturvallisuutta. Valtion turvallisuuteen liittyvät seikat ovat EU-lainsäädännön näkökulmasta ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla, mihin voitaisiin toivottavasti vedota velvoitetta säädettäessä.

Liikenne- ja viestintävirasto kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti turvallisuusselvitysten merkitys näyttäisi korostuvan suhteessa muihin turvallisuuskontrolleihin. Sivulla s. 27 muun muassa todetaan, että niillä mm. pyritään varmistamaan tietoturvaa ja kansallista turvallisuutta toteamalla: "varmistetaan palveluntarjoajan luotettavuus, taloudellinen vakavaraisuus ja tietoturva sekä kansallinen turvallisuus.". Ehdotetussa lainsäädännössä ei kuitenkaan edellä mainittua vasten ole selkeästi säännelty esimerkiksi siitä mitä selvityksen tilanneen tahon tulisi tehdä turvallisuusselvityksessä paljastuneiden havaintojen perusteella tai mitkä turvallisuusselvitettävästä henkilöstä mahdollisesti tehdyt havainnot ovat sellaisia, että turvallisuusselvityksen tehneen tahon tulisi esimerkiksi evätä tältä pääsy verkkotietoihin tai oltava valtuuttamatta tätä organisaationsa nimissä sähköisen tietopisteen käyttäjäksi.

7. Muita huomioita tai kommentteja hallituksen esityksestä?

Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa seuraavia muutoksia tai lisäyksiä hallituksen esityksessä ehdotettuun sääntelyyn:

Inspire -direktiivin soveltamisen poissulkeminen:

Sähköisen tietopisteen kautta liikkuisi tulevaisuudessa Suomen yhteiskunnan toiminnan kannalta erittäin kriittisiä sijaintitietoja, joita tulee lähtökohtaisesti luovuttaa vain laissa säädetyin perustein perusteltuun tarpeeseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta velvoittaa jäsenvaltioita saattamaan tiettyjä paikkatietoja avoimessa muodossa helposti saataville. Sääntely kattaa muun muassa erilaiset koordinaattijärjestelmät, joissa paikkatietoihin liittyvä sijainti esitetään yksikäsitteisesti koordinaattien (x, y, z) ja/tai maantieteellisten pituus- ja leveysasteiden sekä korkeuden avulla ja jotka perustuvat horisontaalisiin ja vertikaalisiin geodeettisiin vertausjärjestelmiin.

Inspire -direktiivin 13 artiklan 1. kohdan mukaisesti: 1. Poiketen siitä, mitä tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rajoittaa 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen palvelujen kautta tapahtuvaa paikkatietoaineistojen ja -palvelujen julkista saatavuutta, jos tällainen saatavuus vaikuttaisi haitallisesti kansainvälisiin suhteisiin, yleiseen turvallisuuteen tai maanpuolustukseen. Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa, että direktiivin kohtaan vedoten ehdotetun lain soveltamisalaan kuuluvat sähköisen tietopisteeseen tai sen kautta välitettävät tiedot rajattaisiin direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle kansallisesti.

Kiinteistönomistajan oikeus valtuuttaa kolmas tekemään verkkotietokysely nimissään:

Sähköisen tietopisteen käytettävyyden parantamiseksi ehdotetaan, että 11 §:ssä säädetyn lisäksi kiinteistön omistajalle annettaisiin oikeus antaa valtuutus oman kiinteistönsä alueella tehtävän verkkotietokyselyn tekemiseksi kolmannelle osapuolelle. Tämä helpottaisi muun muassa verkkotietokyselyiden tekemistä tilanteissa, joissa vierekkäisten kiinteistöjen omistajat suunnittelevat jonkinlaista kaikkia vierekkäisiä kiinteistöjä palvelevaa yhteishanketta.

Talousvesiverkon sekä turvallisuusverkkotoimijoiden verkkotietojen toimittamiseen liittyvä täsmennys:

Säätelyn selkiyttämiseksi ja tulkinnanvaraisuuksien vähentämiseksi Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa, että laissa säädettäisiin, ettei turvallisuus- tai talousvesiverkkojen haltijoiden toimittaessa vapaaehtoisesti verkkotietojaan keskitettyyn tietokantaan, verkkotietoja ei koskaan luovutettaisi verkkotietokyselyn tehneelle taholle, vaan Liikenne- ja viestintävirastolla olisi oikeus ainoastaan välittää ne eteenpäin verkkotoimijan käyttämälle näyttöpalveluntarjoajalle mahdollista näyttötoimenpidettä varten.

Vastaavasti hajautetussa toimintamallissa toimivan talousvesi- tai turvallisuusverkkotoimijan verkkotiedot välitettäisiin sähköisen tietopisteen ulkopuolella edellä mainittujen tahojen käyttämälle näyttöpalveluntarjoajalle näyttöä varten. Niiden välittäminen sähköisen tietopisteen kautta on myös mahdollista, jos se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

Määräyksenantovaltuuksia koskevat täsmennykset:

Yksityiskohtaisista perusteluista ei käy tällä hetkellä selkeästi ilmi mitä määräyksenantovaltuudet tällä hetkellä konkreettisesti kattavat. Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa, että myös verkkotietojärjestelmissä mahdollisesti ilmenevien häiriöiden johdosta tehtävien häiriöilmoituksen muodosta ja sisällöstä tulisi voida antaa määräyksiä. Liikenne- ja viestintäviraston antamin määräyksiin tulisi pystyä tarkentamaan myös verkkotietokyselyiden, verkkoalueen sekä näyttöalueen ja suoja-alueen sallitut enimmäiskoot.

Käyttämättömien verkkojen hallinnoimiseen ja siirtämiseen liittyvät säännökset:

Sähköisen tietopisteeseen toimitettujen tietojen ajantasaisuuden varmistamiseksi Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa, että ehdotetun lain 38 §:ään sisällytettäisiin tarvittavat säännökset, joilla Liikenne- ja viestintävirastolle annetaan oikeus ottaa vastattavakseen konkurssiin menneiden verkkotoimijoiden tai muulla perusteella käyttämättömäksi jääneiden sähköiseen tietopisteeseen toimitettujen verkkotietojen hallinnointi sekä tarvittavien informatiivisten lisätietojen merkitseminen verkkotietoihin.

Sähköisen tietopisteen toiminnan organisoinnin ja valvonnan priorisointia koskevan 37 §:n suhde automaattista tietojenkäsittelyä koskevaan hallintolain ja tiedonhallintalain säätelyyn:

Liikenne- ja viestintävirasto pitää kannatettavana ehdotetun säätelyn 37 §:ssä virastolle esitettyä oikeutta priorisoida ja kohdistaa sähköisen tietopisteen valvontaa, koska se mahdollistaa viranomaisen suorittaman valvonnan tarkoituksenmukaisen ja tehokkaan kohdistamisen. Pykälää koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa mainitaan lisäksi mahdollisuus automaattiseen tietojenkäsittelyyn hyödyntämiseen lainmukaisia tehtäviä suoritettaessa. Viranomaisen

automaattista päätöksentekoa koskeva varsinainen sääntely kuitenkin sisältyy hallintolain 8 b luvun ja tiedonhallintolain 6 a luvun pykäliin.

Liikenne- ja viestintävirasto ehdottaa, että 37 §:n yksityiskohtaisia perusteluita täsmennettäisiin siten, että niistä kävisi selkeästi ilmi mikä on 37 §:ssä säädetyn suhde edellä mainittujen tiedonhallintolain ja hallintolain lukujen sääntelyyn. Olisi myös perusteltua, erityisesti automaattisen päätöksenteon käyttöönotolle lainsäädännössä asetettujen reunaehtojen näkökulmasta, että lainsäädännössä selkeästi todettaisiin, onko verkkotietojen välittäminen kyselyn tekijälle hallintomenettelylliseltä luonteeltaan aina viranomaisen tekemä hallintopäätös, vai ovatko niitä esimerkiksi ainoastaan verkkotietojen luovuttamista koskevan hakemuksen rajoittamista koskevat asiat, joista tehdään varsinainen hallintopäätös.

Asp Emil
Traficom

Ikäheimonen Ville
Liikenne- ja viestintävirasto (Traficom)